

Om tilknytning

Til norsk ved Terje Neraal

Finnes det noe som kan skape mer glede enn å ta et gråtende barn opp på armen og oppleve at det kjælent smyer seg inntil en og etter hvert faller til ro?

Hva kan oppleves mer skuffende, utløse motløshet og til og med være sårende, enn å holde et barn på armen som uten at man kan oppdage en grunn for det uopphørlig skriker, gjør kroppen stiv og bueformet og i sin opphisselse ikke kan nås?

Skriking hos et spebarn har to sider: Det kan utløse kjærlig ømhet og lykkefølelser, men også hjelpeløshet og sinne. Det virker som signal for tilknytning, eller også som trussel mot tilknytningen og som utløser av depresjon eller sågar barnemishandling.

Terje Neraal
t.neraal@t-online.de

Referanse:

Papousek, M. (2003): Dysphorische Unruhe und Spielunlust in der frühen Kindheit. Früherkennung und Prävention von ADHS? In: Papousek, M., Schiche, M. & Wurmser, H. (Hg.: Regulationsstörungen der frühen Kindheit: Frühe Risiken und Hilfen im Entwicklungskontext der Eltern-Kind-Beziehungen. Bern (Huber).